

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਚੌਥੀ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ

Jeff Pippenger
2024-01-28

ਹਾਲੀਆ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁਣ ਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ, ਜੋ ਹੁਣ ਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਨੇਕਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ, ਉੱਧਾਰ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਰੀ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁਧੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

“ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਦਾਪਿ ਉਹ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ‘ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,’ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲੀ ਬਰਕਤ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” Early Writings, 85.

“ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਕੰਮ” “ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ” ਵੀ ਹੈ, ਜੋ “ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।”

ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਭ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਦੇਵੇਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 11:18.

ਕੌਮਾਂ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਤਥਾਪਿ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ “ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।” ਉਹ “ਸਮਾਂ” ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ-ਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇਹ ਸਮਾਪਤੀ-ਕਾਰੀ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ, ਪਾਪਮਈ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਪਸ਼ਟ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੜੀ

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪਕ ਹੇਠ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੂਤ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਜੂ ਨਾਲ ਲੇਖਕ ਦੀ ਦਵਾਤ ਸੀ। 'ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਏ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ।'" Testimonies, volume 3, 266.

ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਣ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਕੌਮਾਂ ਜੋ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁਣ ਇਸ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਯੁਕਤੀ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੋਲਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਢੱਕਣ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਸੁੱਧ ਸੀ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਉਸ ਢੱਕਣ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਉਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੋਲਦੇ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਰਹਿਣ।"

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਖਿੱਚ ਲਏ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਐਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੁੱਟਣ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਫਿਸਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਓਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਾਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬਦੇ ਰਹੇ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਹਰ ਇੱਕ ਚਾਲ ਵਰਤ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਰੋਕ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁੱਕ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਢੱਕਣ ਨਾ ਤਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਧਕਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਆਸਰੇ ਦੇ ਨਾ ਛੱਡੇ ਜਾਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਢੱਕਣ ਤਾਣਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਤਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਆਸਰਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" Early Writings, 43, 44.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 1851 ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਧਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣਾ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਗਾਵਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ? ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਕਿਹੜਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ? ਜਵਾਬ ਹੈ, "ਕੋਈ ਨਹੀਂ!" ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਨਾਸ਼ਤ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਭੀ ਸੰਯਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਰੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ "ਇੱਕ ਓੜ੍ਹਣਾ" ਤਾਣ ਦੇਣ ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਵਜੋਂ ਭੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤਿਆਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ" ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ "ਡੋਲ ਰਹੇ ਸਨ," ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਕੁਝ ਐਸੇ ਲੋਕ ਵੇਖੇ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੁੱਟਣ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਫਿਸਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਓਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬਦੇ ਰਹੇ।"

"ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਉਹ ਹੈ ਜੋ "ਢਾਕਣ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਢਾਕਣ" ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸ ਲਹੂ ਨਾਲ "ਢੱਕਿਆ" ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਢਾਕਣ" ਹੀ "ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣਾ" ਹੈ, ਅਤੇ "ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣਾ" "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਚ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ; ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 17:17.

ਹਰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ "ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ" ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ।

"ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਲ੍ਹਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹੇਗਾ।" Review and Herald, June 29, 1886.

ਇਹ ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ "ਸੰਦੇਸ਼" ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ, ਜੋ ਕਿ "ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼" ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ।

"ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਹਿਰੀ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਰੁਚੀ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਖਤਰੇ, ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਲਈ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਲਈ ਗੱਠਰਾਂ ਵਜੋਂ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਲੋਕ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।" The Great Controversy, 341.

ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ "ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ" ਵਰ੍ਹਣ ਲੱਗੀ; ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ "ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ" ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਉਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਸੈਨਿਟੇਰੀਅਮ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ-ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਟੁੱਟ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ, ਯੁੱਧ ਦਾ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਸਮੇਂ

ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਕੋਈ ਐਸੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖੋਂ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿਲਾਏ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ—ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਝਟਕਾਏ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 10, 252.

“ਮੋਹਰ ਲੱਗਣਾ” “ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਹੋ ਜਾਣਾ” ਹੈ। ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, “ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੀ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।” ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ “ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ,” ਜੋ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਆਪਣੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕਾਰੀ ਵਿੱਚ “ਵਿਸ਼ਾ” ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਝ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਤੇਜ਼ੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲਣ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਇੱਕ “ਸੰਦੇਸ਼” ਹੈ।

“ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਵਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।”

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੋਨੇ ਵਰਗੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇਗੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਪਾਵਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਮੁਸਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, ‘ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,’ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਤੇਲ ਸਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ‘ਨਾਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਨਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦੀਪਕਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।”

Review and Herald, July 20, 1897.

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਹਿਲਾਂ “ਛਿੜਕਾਅ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਉੱਡੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਤੱਕ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇਸ “ਛਿੜਕਾਅ” ਨੂੰ ਵਰਖਾ ਦਾ “ਮਾਪ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਉੱਡੇਲ ਉਹ ਵੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ “ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ” ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਰਸ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਰਖਾ “ਮਾਪ ਕੇ ਦਿੱਤੀ” ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ “ਛਿੜਕਾਅ” ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੇਵਲ ਭੈਭੀਤ ਹੀ ਹੋਣਗੇ।

“ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ

ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੰਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦੇਖਣਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਜਗਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ। “ਕਿਉਂ,” ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਣੀਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ?” ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਡੱਟੇ ਰਹਿ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ, “ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।” Maranatha, 219

“ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਾਢ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਭੁੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਲੋੜ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸ ਲਈ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੁਆਰਾ, ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹੀ ਕੰਮ, ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਸੀਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੇ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕੋਈ ਅਣਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਚਾਨਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਵੱਧ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਮਸੀਹੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਂਪਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।” Testimonies to Ministers, 506, 507.

ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨੀ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇਗੀ,” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਢਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜੇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ, ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤ (ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਰ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਪਛਾਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।

“ਸਾਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਉਸ ਓਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫੁਹਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਚਾਣਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਪਣਾਉਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਇਆਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੀਏ, ਤਦ ਹਰ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [Isaiah 61:11 quoted.] ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ਜਦੋਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ “ਮਾਪੀ” ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ “ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਾਢ ਪ੍ਰਚੁਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇਗੀ,” ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਉਡੇਲੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਵਰ੍ਹਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ “ਮਾਪੀ ਹੋਈ” ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਲੀਸਿਆ ਗੈਰਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਕੁੱਕਰਘਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਰਖਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਕੁੱਕਰਘਾਹ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਧਾਰਣਾਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ “ਛਿੜਕਣ” ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸਦਾ ਲਈ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਫਿਰ ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਢਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਰਸਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਰੋਕੇ ਰੱਖਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਤ ਆਖ਼ਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।” Early Writings, 36.

ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ “ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਜੰਗ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਵਧੇਗੀ।” ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਵੀ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕੇਗਾ, ਤਦ ਮੀਕਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪਵਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਖ਼ਰੀ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਣਗੀਆਂ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ,” ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਕਲੋਸ਼ਮਈ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਘੜੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਲੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।” ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਲੀ ਵਰਖਾ “ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ” ਉਡੇਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਲੀ ਵਰਖਾ ਮਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ” ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ,” 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ “ਮਾਪਣ” ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਉਹ ਰਤਨ, ਜੋ ਹਬੰਕੂਕ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਪਰ ਮੰਜ਼ਲ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ-ਰੋਧਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹੋਰ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ: ‘ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?’ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

“ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ: ‘ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸੰਪੱਤੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਕਿੰਨੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨ

ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਹਟਾ ਬੈਠੇ ਹਨ—ਇਹ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ।”

“ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ੀ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਜਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹੇਸੀਆਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਧਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜਿਸ ਧਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਜਬਰ ਨਾਲ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪੀਸ ਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹਰ ਇਕ ਅਨਿਆਈ ਸੌਦਾ, ਹਰ ਇਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਉੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਧਿੱਠਾਈ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਵੀ ਇਕ ਹੱਦ ਹੈ।”

“ਅਗਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਘਿਆ, ਉਹ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗ-ਰੋਧਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: 'ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।' ਪਰ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਪਿੱਚ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਹੱਥ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰਥੀ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।” Testimonies, volume 9, 12, 13.